

[BŁYSNAĆ *vb pf*

2 sg imp błysni.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

*Zaświecić, zaśnić nagłym, krótkotrwałym blaskiem; fulgurire PolAnt [czym]: Błysni błyskawicą/ á
rozpłósz ie BudBib Ps 143/6 (Linde).*

Formacje pochodne cf BŁYSKAĆ.

Cf BŁYSNAĆY, BŁYŚNIENIE

MM